

на коляската, съм виждах като да прѣвѣщавахъ близко прѣкатурваніе.

На часътъ стигватъ върху купътъ камъни, за който по-меняхъ по напрѣдъ и съмъ съмъ о тѣхъ съ неудържимо стрымленіе. Сблъскваніето быде ужасно. Двата коня на чело то на хумотя паднахъ на долу съ главата и съ непрѣбихъ до сущъ; другите два съ срупахъ затирени и вълхахъ измежду покъсанытъ ремънѣ, когато коляската заплетена въ тѣснитъ хендеръ разбори ся и тъя испопрошена.

Жаленъ и плачевенъ гласъ ся издаде изъ тѣй обурясаната коляска. Слугата быде запокътенъ до десетъ раскрача на далечъ, конътъ който бѣше отдесно, следъ суетни усилия, омаломощи ся топъ луковица да отгоритъ си, и вай послъ онзи на който възделе возатайтъ, свободенъ отъ покъсанытъ ремънѣ и стръсважъ съ упашаваніе мѣтнѫ ся на дъво и увлѣче съ себе си и горкътъ всадникъ.

До двадеситъ крачки на далечъ ся подаше високийтъ брѣгъ на Стихъ. Тази рѣка подута отъ породнитъ дъждове, гъташе съ ужасно устремленіе дълбокътъ и чернътъ си води горизонтално комай съ петътъ.

Человѣкътъ и животното ся изгубихъ въ Стихъ, която ся сключи надъ тѣхъ таги поши като съ хинъ и двинъ саванъ.

Послѣдните усилия и отчаянино испицяваніе екия въ въздухътъ. Но туй испицяваніе угаси и тутакъ си, и не ся чуеше вече освѣнъ фученіето на бурятъ и въ онзи тъмниятъ гръзно-вижданото монотонно хлопотеніе на исполненските колелета на Марийската машина.

Нѣколко минути ся минахъ така. Напоконъ слугата, който лежеше простиранъ върху тинѣтъ, като тѣло което не-мърда, попомрълихъ излека, и следъ дѣвъ три напразно опитвания сполучи най послѣ да стане на краката си. Тогазъ ся опипи отъ главата до краката съ явно безпокойстви и можѣ да ся увѣри, съ лесноразбираю благодареніе, че бѣше